

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2006, miðvikudaginn 21. júní, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Íris Ösp Ingjaldsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 11/2006**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 8. maí 2006 með kvörtun A, lögráðamanns sóknaraðila, dagsettri 3. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 8. maí 2006, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi B, dagsettu 29. maí 2006. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 1. júní 2006, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 16., 20. og 21. júní 2006.

II.

Málsatvik.

Með umboði, dagsettu 7. nóvember 2000, veitti sóknaraðili, C, heimild til að taka kr. 4.000.000 út af bankareikningi sínum nr. XXXX hjá varnaraðila. Skrifaði D, undir umboðið sem vottur. Daginn eftir tók nefnd C kr. 4.000.000 út af reikningi sóknaraðila í samræmi við úttektarheimildina.

Sóknaraðili var sviptur fjárræði með úrskurði Héraðsdóms Reykjaness 13. júlí 2001 og honum skipaður lögráðamaður 19. sama mánaðar. Sóknaraðili höfðaði mál á hendur D og C til greiðslu á nefndum kr. 4.000.000. Lauk málinu með sátt í Héraðsdómi Reykjavíkur 20. nóvember 2003 þar sem D og C féllust á að greiða sóknaraðila umrædda fjárhæð ásamt vöxtum og dráttarvöxtum. Nefndur D lést 5. febrúar 2004 og var dánarbú hans eignarlaust. Árangurslaust fjárnám var gert hjá C 6. júní 2005.

Lögráðamaður sóknaraðila krafðist þess með bréfi, dagsettu 22. febrúar 2006, að varnaraðili greiddi sóknaraðila kr. 4.000.000 í skaðabætur vegna þess tjóns sem hann hafi orðið fyrir þá er umræddir fjármunir voru teknir út af reikningi hennar. Kröfunni var hafnað með bréfi lögmanns varnaraðila, dagsettu 6. mars 2006.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 3. maí 2006.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði honum kr. 4.000.000 með vöxtum samkvæmt 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 8. nóvember 2000 til 25. febrúar 2006, en með dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr. sömu laga frá þeim degi.

Sóknaraðili telur varnaraðila hafa sýnt af sér vanrækslu þegar kr. 4.000.000 voru greiddar út af reikningi sóknaraðila 8. nóvember 2000. Kveður sóknaraðili að fullt tilefni hefði verið fyrir varnaraðila að kanna nánar hvernig aðstæðum sóknaraðila hafi verið háttað þegar tekið var við umboði sóknaraðila og greitt út af reikningi hans. Vísar sóknaraðili í þeim efnum til þess um hversu háa fjárhæð hafi verið að ræða, sem nánast hafi verið öll bankainnstæða hans. Ennfremur bendir sóknaraðili á að úttektarheimildin hafi aðeins verið vottuð af einum votti, sem hafi verið eiginmaður C og eitt af 15 börnum sóknaraðila og hafi hann haft hagsmuni af því að C fengi umrædda heimild.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili mótmælir því að hann beri ábyrgð á tjóni sóknaraðila, enda séu skilyrði bótaskyldu ekki fyrir hendi. Vísar varnaraðili til þess að sóknaraðili hafi verið fjárráða þegar hann ritaði undir margnefnt umboð og hafi þar af leiðandi haft allan rétt til ráðstöfunar þess fjár sem tekið hafi verið út af reikningi hans. Hafi varnaraðili enga heimild haft til afskipta af því hvernig og með hvaða hætti sóknaraðili ráðstafaði fé sínu.

Varnaraðili bendir á að því sé ekki haldið fram að undirskrift sóknaraðila undir umboðið sé fölsuð og skipti vottunin því engu máli. Loks vekur varnaraðili athygli á því að hann hafi aldrei verið nefndur til ábyrgðar fyrr en ljóst hafi verið að innheimta hjá greindri C og syni sóknaraðila hafi reynst vonlaus. Sýni þetta tómlæti að ekki hafi verið litið svo á að varnaraðili gæti verið ábyrgur fyrir tjóni sóknaraðila.

V.

Niðurstaða.

Í máli þessu krefst sóknaraðili kr. 4.000.000 í skaðabætur úr hendi varnaraðila vegna meintrar vanrækslu þá er sama fjárhæð var tekin út af reikningi hans hjá varnaraðila 8. nóvember 2000. Þá er krafist vaxta og dráttarvaxta eins og áður er rakið. Skilja verður málalíbúnað varnaraðila svo að hann krefjist þess að öllum kröfum varnaraðila verði hafnað.

EKKI er um það deilt að sóknaraðili hafi 7. nóvember 2000 sjálfur ritað undir heimild til handa C til að taka kr. 4.000.000 út af bankareikningi hans hjá varnaraðila. Var sóknaraðili þá fjárráða, en hann var sviptur fjárræði 13. júlí 2001. Hafði sóknaraðili því á umræddum tíma fullan ráðstöfunarrétt yfir fé sínu. Ekkert liggur fyrir um heilsufar sóknaraðila á þeim tíma sem umboðið var gefið eða að hann hafi þá verið ófær um að gefa slíkt umboð. Því síður liggur nokkuð fyrir um að varnaraðila hafi verið eða mátt vera kunnugt um einhverjar slíkar aðstæður sóknaraðila eða aðrar sem hnekkst gætu gildi úttektarheimildarinnar. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að sóknaraðili hafi af fúsum og frjálsum vilja veitt C heimild til að taka fé út af reikningi sínum. Gat varnaraðili heldur ekki vitað með hvaða hætti fénu yrði ráðstafað og mátti í raun standa á sama, enda honum óviðkomandi. Á varnaraðila hvíldi ekki skylda til að kanna aðstæður sóknaraðila sérstaklega. Breytir vottun umboðs engu þar um.

Samkvæmt framansögðu verður ekki hjá því komist að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er hafnað.

Reykjavík, 21. júní 2006.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Sölvi Sölvason